

Publicerad 2020-07-08 10:44 av den nakna poeten

Lämnad till min ensamhet

Ensamheten, tysnaden, dom livlösa dagarna och dom

vakna nätterna, kylan i mitt hjärta och mörkret i mitt

sinne, mina livlösa känslor är ersatta med ångest

för att inte tala om sorgen utan tröst, eller någon att

prata med, någon som förstår mej, allt som jag

ville glömma men som jag inte kan förlåta, nya känslor

i från mitt hat som dyker upp från djupet ut av allt

som jag har förträngt, alla tankar och frågor utan

svar, driven av obesvarade känslor som lever kvar,

det tar på mina krafter, och jag går omkring och är

ständigt trött, på allt och mej själv, allt är så grått

och mörkt kallt, det finns inget att göra eller planera,

jag känner mej helt tom och ständigt ledsen,

efter att det tog slut bara för några dagar sedan,

men det går väl över som allt annat i livet, kalla det

självömniskan, men jag är ledsen i min nya ensamhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten